

שכורה, לו דצנו שחייב בפינה למראתים.

יום הויה לנו דרך לעבד נאולים ובנוין
הו אל הארון לאדרתנו. הבמיה לקדר
גע היא שהבאותנו הנה ואם צמאני
לטמיים, צמאנו למים חיים שאותם הבקע
נו מתוך הארץ להשאות. ולהפדרה שמי

ועבדו ימים רבים, שניהם יעזרות בישום, עד שפנינו אל היב. ואין פלא בדבר. כי רק מי שתקען תחלה נאמנה בפרקע, הוא יוכל לפדרוש טפוח. ורק מי שיש לו בית על אדמתה

רביוני, טהן תל-אביב !
אתכם ייחד עומד הארץ היושב
הערבי בולג עומדים הלאקים נציגים של
עמננו בגולה כשבניהם אל החיים, אל ום
התיבון.

ח' ג' נון הערכ הוה אך לא היה של
נבר יי אם חן החלהן לא של ביצוע
אלא של ניזם עליינו לנוים כוחות להשתתת
אפקחות ברולח וקשה על מסקוננו ביום הוה,
על עמדותינו לאורך החוף הוה.
הרבען לאחר חיתה על פניו היב אולוב

יום ה'ם" בטל-אביב

מבחן יעם אתמול העידו על העדרי
בזה העטופה זהבנה של היישוב העברי
קדрист רג' ביט' הפטנות אתמול לא
הו מן השפה ולחוץ.
בעוד הסכמים חוצים, עד חז
להוציא את שפי המלט מהפירוט אל
הישתחן, בעודם הצעירים מתי
אבלם, בגין ההור החופים להשיט את
פירוט אל הטרחט, אל מקום עניין
האניות הנדרלות, בעודם קופצים מדי
גם קיטום לתוכו ולמשור את פירוי

מד גדרון ברים ציון בדבריו. את
עבודתן של החברות, שביזמתה פינו לנו
את הדריך להמשך. סופו, ביל' בונואר
1986 יסדה הנהלת הפטונות את ועדת
הימ' שיל', שאזיה הומנו ונכנסו טובי
העסקנים מטעם חיים העברי, הוועדה
הזהה קודם כל' במאכניים להבנוט פור'
עלים עברים לנטול היפחה ולגמל פון. הי'
פעולה שהעציחו והיו נם שנכשלו. על
כל פנים יש לציין את ההצלחה בחיפה.
ב' אשואן" — 2000 גא").

דוק אתדר היה שחברתנו אוסף לא", רפ' עוד אחד, שהכינו 500 או 300 לא", השאר — סכומים קטנים, מלא", אחת ומעלת, באו פועלים בעלי מלאכה, הנוגט, בעלי אומנויות חמי שיות העבריו מחשבן פרדרונות או היבאו לירוט מזומנים. פועליהם הילכו מארך את הנואם השני, הח' ברכובבבא מאירובי, מוביל ועדתיהם, אשר לו חלק נזר בכל מה שהושיב עד היום", ובכלל מכך שהולך ונעשה דבר לא רק אל קופת-הטליה לעובדים ובנק הצעיריים, כי אם גם אל הלואת והפס כון ובנקים אחרים, ודרכם מайд אל אג".

הנואם והושע שילא מחותתק בדורותיהם, אף לא לחשוב, כי רשיון נכלל או אפלו בין גמל וספינה. בלי צי מס' חרי, בלי עבדים עבריים, בלי ספנים עבריים, לא יותר עם הנמל הרובת. יש לתמוך קודם כל בחברות מחאניות הקיימות, לסוען באניזיותיהם, לששווות בהן סחרות. תחנן דוד יזרדיין עברים, לפתח את הארץ. לאכלה את החקלאות המשגנית, אף בעבודה גנאלית הארץ. רק או נזע התשיסת הימצד. עוד יכמ אחים.

בשעתו 4 אהיה נתקיימה בירור אהיה נאם טר וצקן גומגן

הכسف הרב לשביטה מניז?

ששותות ערביים רבים נפדו בזמנם האחרון, בשעה שירדו שלערבים אלה לא היה קדרם יוכלה לפלותם. ואם הדבר געשה ע"ג ועד השביטה היה עליון לחשיין כיוון שהוא אלפי לא"י. כל זה נתן בסוד לחשוב שרשיותם ועד השביטה עמדו. סוכרים בסקף נזרויים. מעריבים את הויאוותם. עד עתה החוץ לא היו הערבים יוכולים לנחל את השביטה ואת פעיש האסונות בהתקפה מושגנה. עירם נסחפה ופוגעת

הוֹלֵם גַּתְבָּגֶן...
אתמול לפנינו הנדרים שבביבות יפו, ביבי
תאלים מהכרים שבדרכם הגיעו מטבחם
ברק ופ"ת, לאורחות צהרים, בכרך בית
הגן. גם המוחתאים של שייך מאנעם
והדיג'טסם (הברושים הדרים מיל נבי
ברק) הוזמנים וכאו לבושו תג. הסעודת
סודרת ע"י ועד השכינהה של יפו המורה
בנימ נקרוא לכאן היום לחתינה.

חמש ב-

בחורות,

ט פלא

ט או

שידשה :

העורקה :

בבדיחי :

ג מספּר :

ט בעין :

ע לchanות :

שם אל :

ץ, ערבי :

להאשים :

זאת נסוכ :

זעון על :

ז חצין :

ז גדרון...:

ליריות ביפן אטמול

בדבר

הידיות ביפו מוסרים לנו עדי ראה:

ב-15 בועלם בלוית שוטר בריטי נסע

ב-4 מבוגנות למחפן תבאות של שידר

בין ביטו באחת הסיטאטאות שליד שדר

רותם חמל'ן'ן. קהן בן כמה מאות

ערבים התקיף את המבוגנות

במטר

אבנים. אחד הפעלים נפצע באופן קל

בפניו. משלאה השוטר הבריטי, שנ

סע במוגנות פטנה, כי הממן מתפרק

לבוגנות ורגזים אותם, פצע מכב

גיתו והתחיל לאזר בוכה את הקהיל

בג' וצועט משמש לך, כי התוננות

הייא לא דק בבעיטה היה אילא בביביש

עדות הדשות, עד עכיזו אמרנו: עד

קדש, עיד נזירות ישיבות, ונקורות

יתר רצונות, זען עבוזה עברית, במדבר

ועד בניין קבע עוד כבושים, כל אלה

בבישת.

הבעם נאמר את כל אלה וניסיא:

עד אניות, נמל עברי, עוד חלוצים בים,

עוד פנינים ועתדה איתנה בחותם,

אות כביס).

תמר ירענו רפין מעמדנו עד יומ

יבוא וניה כוח גדול, אך אף פעם לא

הגענו בפיוננו בכיבים אלה של סכ

נת הים, סכמת ניתוק קשרים,

שיתוק כלכלה, איזבה רשות המטה

שברב הפסקים ועירנו הולכים ומסיקים

מחניון חמלה. עוד הנקס פתוח והיה

ושומת. ועוד נבואה חשבון על כל טעיף

ומסוף שבפנסים המטה.

עד נבואה חשבון עם ממשלת הארץ

על כל עיות דין ובכל שיפוח, על כל הלא-

שח ועל כל איזה גבורות שבאו לנו מירדן,

אשר בגלוק נמצאנו באיז לא חסום

עדין כמו שכلونו לחיות, ואו לא היה

מעורר חירר הרע בקרב העם השיבן

להכחידנו, להשליכנו חורה הימה וליהר-

תיע את העם העברי מעלה. עוד נבואה

בבבטי התורמים. המבוקרים מתבקשים

להענות בעין יפה הן בתורמותיהם והן

במתן עוזה להחרמת ידים ומכו.

נאום פ. שרתוק

היהורי בבחות העבודה שבוג'ו, בכול
המשקית שלן, יכול כבר לקבל עליון
ללא עודה את משא ההגבלה הימית
הכבד. אכן באים לגוויל הלק של אחרים,
אבל אין דרישם נאולה חלקי.

לאן הוא עוזר יהודו מובחר לעולה
לא-ארץ? דוקא דרך עיר לא עברית? להפת
ליג' דרך עיר לא יהודית, לטעון ולפוך
את שחגותיו דרך נמל לא יהודין.
על אהת מהם ובמה שיש לנו הובות
להרים בכל תקופה ולתמיד את התבי
עה הווא, בשער השבנה יש אנשים
ה במס' 364 ימים בשנה וככלו —
ה במס' 365 ימים בשנה — לנוועז
זה יכול להיות כל יום בשנה — לנוועז
בכם סכינים.

ל'הם, עליינו לרפא אנשים אלה.
ועאכ"ב יש לנו זכות לברך, אם
הספינים של העיר השבנה חושבים, כי
אפשר גם להשוו מעליה עברית וגו'
לבעוטן. המשם לא יבלו לברך עיני, אם מש'

אלתם תינגן להם ולא דרך הנמל
שליהם לא תקר עזיה עברית, אם לא
ירום יותר דרך העיר היהיא המשך
העברית לא-ארץ.
ואם יטענו טענות, אז לא גנדנו,

אללא גנד אלה שהבניכים לחוץ הסתרה
הווא והרתו את האנשים של פרנ-
סתם על העליה העברית, להתקומות ולה-
לחם גנדא.

ואם תבוא שעתם בנדר מנהיגים
אללה, חרי תהיה בוחה ברכה בבריה לש'
יום בארץ ולחבנה חדדיות בין שני
העמים.

אם דחפה ההגנה העברית את המוני
העם הערבים לדרכם של התאבדות כל-
כלה ע"י השביטה הכללית, הרוי בשום
מפוס אין הדבר כה בולט ואכזרי כמו
בנמל יפו.

לא נחדר לדבר שלום על כל העם

השבה, אולי חילוק לנו להסתפק בדי-
בור על שלום. עליינו לעשות מעשי
ברזל מוצקים שסופם להביא שלום.
ולא יהיה שלום אלא בין בותות שווים.
שווים לא יבן יברה ההום מדרבא את
התפשה גדרה על אפרסיות בנין והה-

(המשך מעמוד 1)
רות ות'ת, לאורחות צהרים, בכרך בית
הגן. גם המוחתאים של שייך מאנעם
והדיג'טסם (הברושים הדרים מיל נבי
ברק) הוזמנים וכאו לבושו תג. הסעודת
סודרת ע"י ועד השכינהה של יפו המורה
בנימ נקרוא לכאן היום לחתינה.

חמש ב-
בחורות,
ט פלא
ט או
שידשה :

העורקה :
בבדיחי :
ג מספּר :
ט בעין :
ע לchanות :
שם אל :
ץ, ערבי :
להאשים :
זאת נסוכ :
זעון על :
ז חצין :
ז גדרון...:

הבריטי 4 שוטרים עם קצין ערבי.

בשעה שהקצין הערבי קובל דו"ה

מהשוטר הבריטי נפלה על דאשו אבן.

שחוילבה מההמון.

גפוק היזירות החש לערות השוטר
ממושטת הבריטי הועז לחש לערות השוטר
בכוננות פטנה, כי הממן מתפרק
בישרנו לאזר בוצה אבן. אחד מהער-
בים, צער, נפל הזרע בו במקום.
המבענות שבי מיד לת"א, וההמ-
ון נישאר בפתחה, בדרכ נרמזו המבו-
וניות באבנים שנזוקו מעל הנגנו.
怯く היזירות החש לערות השוטר
הבריטי 4 שוטרים עם קצין ערבי.
בשעה שהקצין הערבי קובל דו"ה
ממושטת הבריטי נפלה על דאשו אבן.
שחוילבה מההמון.

המפעל לטיזוּר הפליטים

ירושימות הבריטי הועז, שהחתמו על

הברון אישר נתפרקם בגולון של ער-
וב שבועות. נשפט עפ"י טעות שלו של

סדר שע. ג. שרגואן.

מישורי היזה נמצאים בעריה (הה)

בישראל (24), והם פותחים קהלה בבל

יום ב-10 — 1 לפנה"ץ וב-4 — 5

אתה"צ. (בערבי שבתות וחניכים רק

ב-10 — 12 לפנה"ץ).

בספי המבוגנות מופקדים במבנה אנגנו

לשליטה על

זצין עבד

את תלוז

שבני בית

פנוי אמת

האשמה.

הצהרים בכיתת ה-
שנים לא יוכן בין חוץ וחלש. אין בין
באליה שלום או הסכם. החוסט מדבר את
החלש. במקורה הטוב הוא סובל אותו,
ולסבול את החלש אין פירושו הסכם.
ספר הום:
המשך האסמי

לכוב
בנית הספר לו
טומן
תל איבר, ש
מתחלים
(1) לרובישת הדב
(2) לתוכן הסבגנ
(3) לשחרר מהרנו
תוצאות נוריות
המפורסם
מתן עצות והרש
עד יי 31.5
למחסרי עכורה

ולא יהיה שלום אלא בין כוחות שווים.
שבוגנות סיר הרכז
ומומינים את כ-
בבחשך האסמי
ספר הום:
המשך האסמי

ונגדו, זה ארבעים יום אנו מתחדרים
ונפצע. וזה כעוזה. עוברים עליינו ליליות חרדה.
ה-40 יום שאנו חיים חי ליליות נדר-
דים. אונגו דרכות לקלות פול וירוח
ונגד. וזה כעוזה. עוברים ויום אנו מתחדרים
לאזרות של דלקות. עוד החדר מפצצת
בבגדים טרברנו בפינות ניחחות ועל
אם הדרך. אבל אנו יודעים, כי העתיד
הוא את היצירה והעבורה וגם יודעים
אנו שהעבורה ומאמצי היצירה הם
העתדים לעשותנו כות. ואנו יודעים,
כי שנינו ימדן, ולומר עיי עבורה
cohogn, שהימיט לא נזרו לבטלה ולא
ההניט. ועלינו להברין, שאם יש מי-
ההניט. והלילה חמישי חגלה והרס, אז האימים
ונצדו לעבורה וחלילות פמנחת ישרים.
לילות החדרה יהלופו ויבאו ימים
שטופי שם ונעה של עבורה. ובנ Mund
לום של ארץ-ישראל יעדדו המוני פועז
לום עברים שטופי אור שם וזיהת
UBEDEKA קשת.
ושיטותם שמש תשוננה האניות
הלבנות שלנו על פניו ים התכלת. (מח"ב
סוערת).

השבות, ושים הנגה על עמדותינו בעור-
ת התקפה גדולה על אפשרויות בניין וחת-
בצורות ונتابע זבויות של הדחפת פעי-
לה וסיווע נאמן ואמץ. אבל יש חשבון שאסור היה להחמיין.
מהרגע הראשון החגנו את תביעותינו
לגביהם. וכך, בעצם ימי העומם ורו-
א הודות לומי העומם עליה בידי הסובי-
נות היהודית להשיג מטה ממשלה א"י
רשון להחלה בחקירה שחירות מסוי-
רים יודעים על חוף ת"א (מח"ב).
הרשות הושג באיחור מצער ומושך.
לע"ז ת"א היתה מלחמה ארוכה ובדרך
המשלה בברבר מקומה על החוף ובדרכו
ובתו לנשא אל הים, לבנות לה מותה,
בשם גנמל. הדבר לא ניתן לך.
עבדו הושגה ההתקלה. בלו ספק נצטרך
ער להאבך רבות וקשות כדי לקיים התה-
ילה זו, לבצרה ולהריבתה. אך עליינו
להתניט. ועלינו להברין, שאם יש מי-
ההניט. והוא כבורה כי שחרורה זה המעת של
ת"א משבעוד לער השכנה. לבבי ההור
בלה ימיה אנו אלא לאדראת שעה, הוא
משלחה את עצמו בשוא. העיר יפנ', שהרי
תח שער העליה העברית מראשית, הור-
ביה שטיא, לנו משענת עגנה, גאנז.

זו הפעם השניה שנמל יפו שובת הש-
נה ומtbodyן להשבית את חיינו. היתח-
בו שביתה עצם ימי האכפורת של
תבוחרזהב ואנו עמדנו דרלייאנס.
עתה נשבכת שביתה זה כארבעים יום.
ולא זו בלבד שנמל יפו והוא משענת
סנה לצוץ. העיר יפו היתה לניאדרצת,
למלכודת מות בשבייל יהודים ישרי עבז-
דיה ותמיימי דרכ, שנפל בידי מרצחים
בבוקר לא עבות אחיך.
אר נס אלמלא שני אלה, אלמלא
ושביתה ואלמלא נחשול' חדמים, יש
לנו הזבות לדרוש וקובה חזית שלנו,
עצמות על החוף הות. יש לנו נחלה
על הים הזה ואנחנו אנו רוצים לרשט.
העליה, האומברט שלנו, האבטדורט
שלנו, התירות העברית לא-ארץ, התיר-
רות העברית מהארץ — שלנו הם. לפ-
נים בשעיר המשקל שלנו היה בעליה
ועמדותינו בארץ נפאה היה הלהשת, לא
הייה לנו כוח לקחח את המשא הזה
עלינו. אבל גשנו תדרים, היושב

עליזינג...

כמה צירום מבאר-שביע יעצו לעוניה
חפир כרי ג'בקד את אכרם ווועיתר והר
שך סאברי עאכדרן מחרבורן. מכיוון
שהמשטרה לא נתנה להם לסייע במרחב
נווית יזאו רכובים על סופים.

נאפין חזוזים בהצתה
נאפינו כמה חזוזים לריל הצתת מה-
הן הצירופים של הצבה מערבה לנצרת.
רחוב פטלוּרָה בוארשה?
ואדרשה, 28 (פאלאקו). העיריה
מציעה לפקוא רחוב על שם פטלוּרָה.
חבריו היריה היהודים טוחים.

חברי פ.ק.פ. בפאריס
פאריס, 28 (פאלאקו). "הגמאני"
טא" הקומוניסטי מאשים את היהודים
בזה שארגנו פרעות בעירם. הוא תור-
ף את ההתקדיות ואת רון הקיטות.

לרגל רצח האח

סדר אג, 28 (פט"א). החון אלכסון
פרנקל מבראטיטלאוה (צ'כיה) יצא מ-
תו, בשנוועד לו על רצח אחיו יץ

ה, כאו
עדן של
המיטרה
ה, שבח
4 מהם
ה, שבל
ה, שאין
בריה דער
עדן לדרון
גע עצמה
לען חילק
הנקודה
ה, העדר
ם בעליך
ם נמסר

רות